Lietas arhīva Nr. CA-0117-20
ECLI:LV:LAAT:2020:0407.C12188819.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2020.gada 7.aprīlī

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesnese Valentīna Lohova
tiesnese Alla Šilova
tiesnesis Ilmārs Stivriņš

izskatīja rakstveida procesā vienkāršotās procedūras civillietu sakarā ar biedrības "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2019.gada 8.novembra spriedumu biedrības "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" prasībā pret /pers. D/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Biedrība "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" 2019.gada 10.jūlijā iesniedza tiesā prasību vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. D/ par zaudējumu, kas radušies izmaksājot apdrošināšanas atlīdzību, piedziņu.

[1.1] Prasībā norādīts, ka 2007.gada 4.decembrī notika ceļu satiksmes negadījums, kurā bija iesaistīts atbildētājam piederošais transporta līdzeklis PONTIAC TRANS SPORT ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, kuru vadīja /pers. F/. Rezultātā tika nodarīti zaudējumi /pers. G/ piederošajam transportlīdzeklim FORD MONDEO ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/. Atbildētājam piederošā transportlīdzekļa vadītāja rīcība bija cēloniskā sakarā ar ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanu. Atbildētāja kā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana uz ceļu satiksmes negadījuma brīdi nebija veikta.

[1.2] Pamatojoties uz atlīdzības pieteikumu, AAS BTA 2008.gada 11.janvārī veica apdrošināšanas atlīdzības izmaksu LVL 664,56 apmērā.

Saskaņā ar OCTA likuma 51.panta pirmās daļas 1.punktu un pamatojoties uz 2008.gada 28.janvāra pieprasījumu prasītājs 2008.gada 18.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.0886/T-242/2008 izmaksāt AAS BTA 773,95 LVL jeb 1101,23 EUR, tai skaitā, atlīdzību par transportlīdzekli 664,56 LVL un lietas administrēšanas izdevumus 109,39 LVL. Apdrošināšanas atlīdzības izmaksa veikta 2008.gada 18.jūlijā un 13.augustā.

[1.3.] Saskaņā ar OCTA likuma 41.panta otrās daļas 1.punktu prasītājs sākumā vērsās ar regresa prasību pret transportlīdzekļa lietotāju /pers. F/. Ar Krāslavas rajona tiesas 2011.gada 19.oktobra spriedumu prasība tika pilnīgi apmierināta un spriedums nodots piespiedu izpildei. Tomēr zaudējuma piedziņa bija neveiksmīga, bet šobrīd kļuvusi neiespējama sakarā ar /pers. F/ nāvi (mantinieku nav).

[1.4] Prasītājs 2015.gada 9.decembrī un 2016.gada 26.februārī nosūtīja atbildētājam pretenzijas par zaudējumu atlīdzināšanu, brīdinot, ka vērsīsies tiesā kā arī par pienākumu saskaņā ar Civillikuma 1759.panta pirmās daļas 1.punktu maksāt likumiskos nokavējuma procentus.

[1.5] Tā kā atbildētājs labprātīgi nesedza zaudējumus, prasītājs atbilstoši sadarbības līgumam un izsniegtajai pilnvarai pilnvarojis SIA "Julianus Inkasso Latvija" iekasēt no atbildētāja minētos zaudējumus. Ar to prasītājam radušies papildus administrēšanas izdevumi fiksētās maksas 48,40 EUR apmērā atbilstoši pakalpojumu cenrādim pie sadarbības līguma.

SIA "Julianus Inkasso Latvija" no savas puses 11.01.2010. nosūtīja atbildētājam pretenziju ar lūgumu veikt samaksu līdz 18.01.2010.g. Tā kā pretenzijā noteiktajā termiņā apmaksa netika veikta, prasītājs par laiku no 2010.gada 18.janvāra līdz 2019.gada 3.jūlijam aprēķināja likumiskos procentus 624,96 EUR apmērā, ko, vadoties no samērīguma un taisnīguma principiem samazina līdz 110,12 EUR.

[1.6.] Pamatojoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punktu, 51.panta trešās daļas 1.punktu, Ceļu satiksmes likuma 43.panta trešo daļu, Civillikuma 3., 1759.,1765.,1775.,1779., 1784., 1895.pantiem, lūdz piedzīt galveno parādu 1149,63 EUR, ko veido izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība 1101,23 EUR un izdevumi par lietas administrēšanu tiesvedības gaitā 48,40 EUR, un likumiskos procentus EUR 110,12, kopā EUR 1259,75.

Lūdz piedzīt tiesas izdevumus un noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda.

[2] Tiesa nosūtīja atbildētājam prasības pieteikuma norakstu un paskaidrojuma veidlapu, nosakot rakstveida paskaidrojumu iesniegšanas termiņu, sūtījums atgriezās atpakaļ. Atbildētājs tiesai paskaidrojumus neiesniedza.

[3] Ar Daugavpils tiesas 2019.gada 8.novembra spriedumu biedrības "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" prasība pret /pers. D/ noraidīta. Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[3.1.] Tiesa konstatēja, ka 2007.gada 4.decembrī Krāslavā Brīvības ielā,17 notika sadursme starp atbildētājam piederošo automašīnu PONTIAC TRANS SPORT, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, kuru vadīja /pers. F/, un FORD MONDEO, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/. Par vainīgu ceļu satiksmes negadījumā atzīts /pers. F/. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā tika nodarīti zaudējumi /pers. G/ piederošajam transportlīdzeklim FORD MONDEO. Zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana uz ceļu satiksmes negadījuma brīdi nebija veikta.

Pamatojoties uz atlīdzības pieteikumu, 2008.gada 11.janvārī AAS BTA izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību 664,56 LVL apmērā. Pamatojoties uz AAS BTA pieprasījumu, prasītājs 2008.gada 18.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.0886/T-242/2008 un izmaksāja atlīdzību 773,95 LVL jeb 1101,23 EUR, tai skaitā, atlīdzību par transportlīdzekli 664,56 LVL un lietas administrēšanas izdevumus 109,39 LVL.

[3.2.] Prasītājs iesniedza tiesā prasību pret zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa vadītāju /pers. F/. Ar Krāslavas rajona tiesas 2011.gada 19.oktobra spriedumu prasība apmierināta, piedzenot prasītāja labā zaudējumus 773,95 LVL un likumiskos procentus par laika periodu no 2009.gada 27.jūlija līdz 2011.gada 13.jūlijam 90,97 LVL.

Vērtējot iesniegtās prasības pret /pers. D/ pamatotību, jo piedziņa no /pers. F/ nav iespējama sakarā ar viņa nāvi, tiesa atzina, ka prasītājs ir izmantojis Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma (turpmāk OCTA likums) 41.panta otrās daļas

1.punktā (redakcijā, kas bija spēkā uz 2007.gada 4.decembri) noteiktās tiesības celt prasību par zaudējuma atlīdzību pret transportlīdzekļa PONTIAC TRANS SPORT tiesīgo lietotāju /pers. F/.

Tiesa secināja, ka OCTA likums nosaka, ka prasība ceļama vai nu pret transportlīdzekļa īpašnieku vai pret transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju, likums neparedz prasības celšanu gan pret vienu, gan pret otru. Ņemot vērā, ka tiesā bija celta prasība pret transportlīdzekļa vadītāju (tiesīgo lietotāju) /pers. F/ un ar Krāslavas rajona tiesas 2011.gada 19.oktobra spriedumu prasība apmierināta, tiesa atzina, ka nav tiesiska pamata prasības apmierināšanai un zaudējumu piedziņai no /pers. D/.

[3.3.] Tiesa atzina, ka izskatāmajā strīdā nav piemērojama Ceļu satiksmes likuma 44.panta trešā daļa, uz kuru atsaucas prasītājs, jo tiesiskās attiecības ir apspriežamas un zaudējuma piedziņa ir izvērtējama OCTA likuma ietvaros. Ceļu satiksmes likuma 44.panta piektajā daļā noteikts, ka Civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas gadījumā trešajai personai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas kārtību regulē atsevišķs likums par civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu.

[3.4.] Tiesa atzina, ka lietā netika gūti pierādījumi zaudējuma piedziņai no atbildētāja, pamatojoties uz Civillikuma 1770., 1775., 1779.pantu pamata.

Pēc tiesas atzinuma lietā nav iesniegti pierādījumi, ka zaudējums radies atbildētāja darbības vai bezdarbības rezultātā, nav konstatēts cēloniskais sakars starp atbildētāja rīcību un kaitējumu, nevienā dokumentā nav konstatēta atbildētāja vaina zaudējumu nodarīšanā. Ar Krāslavas rajona tiesas 2011.gada 19.oktobra spriedumu pierādīts, ka zaudējumu nodarīšanā vainojams transportlīdzekļa vadītājs /pers. F/.

[4] Prasītājas pilnvarotā pārstāve SIA "Julianus Inkasso Latvija" iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā. Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[4.1] Pirmās instances tiesa nepareizi iztulkoja OCTA likumā 41.panta otrās daļas 1.punktu un nav izvērtējusi to kopsakarā ar OCTA likuma 3.pantu, 51.panta sestās daļas 4.punktu, Ceļu satiksmes likuma 20.pantu un Civillikuma normām par zaudējumu atlīdzināšanas pienākumu.

Tiesa neņēma vērā judikatūru, Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 25.novembra spriedumā lietā Nr.SKC – 616/2013 norādītas atziņas. Tulkojot OCTA likuma 51.panta sestās daļas 4.punktu Senāta spriedumā secināts, ka tās mērķis ir nodrošināt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu. Tādējādi likuma norma par Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja tiesībām iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā transportlīdzekļa īpašnieku, kurš nav apdrošinājis savu civiltiesisko atbildību, vai šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju tieši saistāma ar līdzekļu atgūšanu Garantijas fondā.

Sniedzot OCTA likuma 41.panta otrās daļas 1.punkta interpretāciju, judikatūrā atzīts, ka par vienlīdz atbildīgiem par izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības summas segšanu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam ir gan transportlīdzekļu īpašnieks, kurš nav apdrošinājis savu civiltiesisko atbildību, gan tā tiesīgais lietotājs. Regresa kārtībā atgūtie Garantijas fonda līdzekļi veido būtisku daļu finansējuma, kas nepieciešams tā turpmākās darbības nodrošināšanai – likumā noteikto izmaksu nodrošināšanai ceļu satiksmes negadījumos cietušajām personām. Transportlīdzekļa vadītājs (tiesīgais lietotājs) /pers. F/ zaudējumus nav sedzis un piedziņa no viņa nav iespējams, līdz ar to arī OCTA likuma 41.panta otrās daļas 1.punkta sastāvs nav realizējies.

[4.2] OCTA likuma 2.pants nosaka, ka likuma mērķis ir aizsargāt ceļu satiksmes negadījumos cietušo trešo personu intereses.

Konkrētajā gadījumā zaudējuma atlīdzības pienākums rodas no delikta saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu. Atbildētāja kā transportlīdzekļa īpašnieka deliktatbildības pamatā ir pieļautā bezdarbība, jo no Civillikuma kopsakarā ar OCTA likuma 3.pantu un Ceļu satiksmes likuma 20.pantu izriet transportlīdzekļa īpašnieka paaugstinātas rūpības pienākums, kas ietver ne tikai civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas pienākumu, bet arī pienākumu nepārtraukti sekot tam, kur atrodas transportlīdzeklis un kas to vada.

OCTA likuma 41.panta otrajā daļā noteiktais civiltiesiskās apdrošināšanas pienākuma regulējums neietekmē Transportlīdzekļu apdrošināšanas biroja tiesības izvēlēties personu, pret kuru vēršama zaudējumu piedziņas prasība, kā arī piedziņas neiespējamības gadījumā no viena subjekta, vērsties pret otro. Ar pirmās instances tiesas spriedumu prasītājam liegta OCTA likumā noteiktā mērķa sasniegšana – atgūt garantijas fondā līdzekļus, kas nepieciešami apdrošināšanas atlīdzību izmaksām un ceļu satiksmes negadījumos cietušo personu interešu aizsardzībai.

Motīvu daļa.

[5] Novērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus un ņemot vērā pastāvošo judikatūru, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota, bet celtā prasība apmierināma daļā par parāda piedziņu un noraidāma daļā par nokavējuma procentu piedziņu.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu tiesai nav jāpārbauda fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Lietā konstatēts un nepastāv strīds par lietas faktiskajiem apstākļiem, ka notika ceļu satiksmes negadījums, kurā bija iesaistīta atbildētājam piederošā automašīna, ko vadīja /pers. F/, kas atzīts par vainīgu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā. Nav strīda, ka ne atbildētājs kā automašīnas īpašnieks, ne /pers. F/ kā tās vadītājs un tiesīgais lietotājs nebija noslēguši līgumu par obligāto civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu. Konstatēts, ka ceļu satiksmes negadījuma rezultātā otrai iesaistītajai automašīnai tika nodarīts kaitējums un AAS BTA izmaksāja tās īpašniekam apdrošināšanas atlīdzību. Prasītājs saskaņā ar OCTA likuma 51.pantu atlīdzināja AAS BTA 1101,23 EUR, kas ir tās izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība kopā ar likumā paredzētajiem administrēšanas izdevumiem.

Lietā pastāv strīds par prasītāja tiesībām vērst regresa prasību pret atbildētāju, piedzenot zaudējumus, kas tam radušies sakarā ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu sakarā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu, jo prasība jau tika vērsta pret transportlīdzekļa vadītāju (tiesīgo lietotāju) un ar tiesas spriedumu apmierināta, piedzenot visu prasīto summu.

[7] Atbilstoši OCTA likuma 41. panta otrās daļas pirmajam punktam (redakcijā, kas bija spēkā uz 2007.gada 4.decembri, kad notika ceļu satiksmes negadījums) Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs celt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā vainojamā transportlīdzekļa īpašnieku vai – transportlīdzekļa līzinga gadījumā – līzinga ņēmēju, ja tas nav apdrošinājis īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju.

Sniedzot minētās tiesību normas interpretāciju nolūkā noskaidrot tās patieso jēgu un mērķi, judikatūrā norādīts, ka par vienlīdz atbildīgiem par izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības summas segšanu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam ir gan transportlīdzekļa īpašnieks, kurš nav apdrošinājis savu civiltiesisko atbildību, gan tā tiesīgais lietotājs.(..) Regresa prasības mērķis ir nevis formāla prasības iesniegšana, bet gan šīs prasības gala rezultāts – Garantijas fonda līdzekļu atgūšana. Šādas atziņas pamatošanai Augstākā tiesa spriedumā atsaukusies uz OCTA likuma 51. panta sestās daļas 4. punktu. Tas paredz, ka Garantijas fonda līdzekļus veido arī Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja regresa kārtībā atgūtie līdzekļi par ceļu satiksmes negadījumā nodarītajiem zaudējumiem. No Garantijas fonda izmaksāto līdzekļu atgūšanas mērķis atbilst paša Garantijas fonda likumā noteiktajam mērķim nodrošināt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu. Augstākā tiesa, piemērodama likuma interpretācijas teleoloģisko metodi, atzina, ka norādītā tiesību norma ir tulkojama, vadoties tieši no izmaksāto līdzekļu atgūšanas mērķa, un secināja, ka tās sastāvs ir realizējies, kad zaudējumi ir piedzīti no viena vai no otra subjekta. Savukārt normā lietotais saiklis „vai" izslēdz zaudējumu piedziņu no otra subjekta, kad tos jau sedzis pirmais (*sk. Augstākās tiesas paplašinātā sastāva 2013. gada 25. novembra spriedums lietā Nr. SKC-616/2013 (C31273405) 13. punktu*).

[8] Norādītajā Augstākās tiesas spriedumā lietas faktiskie apstākļi bija identiski izskatāmās lietas apstākļiem, kad sākotnēji ar tiesas spriedumu

izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība tika piedzīta no vainīgā transportlīdzekļa vadītāja, bet pēc viņa nāves un piedziņas neiespējamības, jo mantinieku nebija un mantojuma lieta nebija uzsākta, prasība vērsta pret transportlīdzekļa īpašnieku un atzīta par pamatotu.

Arī izskatāmajā lietā ar Krāslavas rajona tiesas 2011.gada 19.oktobra spriedumu civillietā C18024011 pilnībā tika apmierināta Latvijas Transportlīdzekļu apdrošināšanas biroja prasība pret /pers. F/, piedzenot zaudējumus 1101,23 EUR (773,95 LVL), likumiskos procentus par laiku no 2009.gada 27.jūlija līdz 2011.gada 13.jūlijam 129,44 EUR (90,97 LVL) un tiesas izdevumus 189,30 EUR (133,04 LVL), kopā 1419,97 EUR (997,96 LVL), kā arī nosakot prasītāja tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus no pamatparāda summas 1101,23 EUR (773,95 LVL).

Spriedums tika nodots piespiedu izpildei. Saskaņā ar Latgales apgabaltiesas iecirkņa Nr.31 zvērinātas tiesu izpildītājas Gaidas Rutkovskas 2019.gada 25.jūnija lēmumu Nr.10908/031/2019-NOS, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, izbeigta izpildu lietvedība izpildu lietā Nr.01409/031/2011, kas ierosināta, pamatojoties uz Krāslavas rajona tiesas 2011.gada 19.oktobrī izdoto izpildu rakstu lietā C18024011 par piedziņu 1419,97 EUR no /pers. F/ par labu Julianus Inkasso Latvija. Lēmumā konstatēts, ka /pers. F/ miris /miršanas datums/g..

No tiesai pieejamajiem datiem Vienotās migrācijas informācijas sistēmā (VMIS) redzams, ka /pers. F/ miris /miršanas datums/. No prasītājas iesniegtās informācijas no Notāru datu izplatīšanas sistēmas redzams, ka /pers. F/ mantojuma lieta nav ievesta. Tādējādi uz šo brīdi piedziņa pēc Krāslavas rajona tiesas 2011.gada 19.oktobra sprieduma kļuvusi neiespējama, jo /pers. F/ ir miris un mantinieku, kuriem būtu pārgājušas neizpildītās saistības, viņam nav.

Tas nozīmē, ka līdzekļi, kuri tika izmaksāti no Garantijas fonda atgūti nav, no transportlīdzekļa vadītāja (tiesīgā turētāja) tos atgūt nav iespējams, tāpēc Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam ir tiesības piedzīt izmaksu rezultātā radušos zaudējumus no tās OCTA likuma 41. panta otrās daļas pirmajā punktā minētās personas, kura ir sasniedzama , t.i., no transportlīdzekļa īpašnieka, kurš nebija veicis obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu.

[9] Prasība celta par AAS BTA izmaksātās summas 1101,23 EUR un prasītājas pilnvarotajai pārstāvei SIA "Julianus Inkasso Latvija" samaksāto papildus administrēšanas izdevumu fiksētās maksas 48,40 EUR apmērā atbilstoši pakalpojumu cenrādim pie sadarbības līguma, kopā zaudējumu 1149,63 EUR, kas radušies sakarā ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, piedziņu. Prasītājs lūdz piedzīt arī likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2010.gada 18.janvāra līdz 2019.gada 3.jūlijam, samazinot to summu līdz 110,12 EUR.

Tiesa atzīst par pamatotu zaudējumu pamatsummu 1149,63 EUR, kas ietver sevī izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 1101,23 EUR un papildus izdevumus par lietas administrēšanu tiesvedības gaitā 48,40 EUR, kuru atlīdzību paredz OCTA likuma 51.panta trešās daļas 1.punkts *(sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 30.jūnija spriedums lietā SKC-0093).* Minētā summa kā pamatparāds piedzenama no atbildētāja prasītāja labā.

Tiesa uzskata par nepamatotu un noraidāmu prasījumu par nokavējuma procentu piedziņu par laika periodu no 2010.gada 18.janvāra līdz 2019.gada 3.jūlijam.

Prasītājs ir iesniedzis Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja atbildētājam adresētu 09.12.2015.g. pirmstiesas pretenziju un 26.02.2016.g. pirmstiesas brīdinājumu par zaudējuma summas 1101,23 EUR atmaksu, kur pasta kvītī 29.02.2016.g., kas pievienotas vēstules aploksnei, norādīts, ka adresāts pēc norādītās adreses nedzīvo, kas liecina, ka atbildētājs nebija saņēmis minēto sūtījumu. Tomēr tam izskatāmajā lietā nav būtiskas nozīmes, jo atbildētājam šajā laikā nebija pienākums atlīdzināt zaudējumus no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā, tā kā prasītāja atbilstoši OCTA likuma 41.panta otrās daļas 1.punktam ar regresa prasību bija izvēlējusies vērsties pret automašīnas vadītāju /pers. F/. Bija stājies spēkā spriedums par zaudējumu piedziņu no /pers. F/, tajā skaitā tiesības saņemt likumiskos procentus no pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei, bija ierosināta izpildu lietvedība par sprieduma piespiedu izpildi, kas izbeigta tikai 2019.gada 25.jūnijā. Attiecīgi iepriekš minētajos datumos Transportlīdzekļu apdrošināšanas birojam nebija pamata vērsties pret transportlīdzekļa īpašnieku ar pretenzijām, jo piedziņa bija iespējama no transportlīdzekļa vadītāja (tiesīgā lietotāja). Tikai pēc 2019.gada 3.jūlija, kad ar tiesu izpildītājas lēmumu, izbeidzot izpildu lietvedību, konstatēts, ka piedziņa no automašīnas tiesīgā lietotāja nav iespējama, prasītājai radās tiesības vērst regresa prasījumu pret automašīnas īpašnieku par no Garantijas fonda izmaksāto līdzekļu atgūšanu.

Attiecīgi arī SIA "Julianus Inkasso Latvija" 11.01.2010.g. pretenzija par parādsaistībām 1351,43 EUR (949,79 LVL) nav saistoša atbildētājam un tās datums nevar kalpot kā atskaites punkts nokavējuma procentu aprēķinam. Pirmkārt, no lietai pievienotajiem pierādījumiem nevar izdarīt secinājumus par šīs pretenzijas nosūtīšanu atbildētājam, jo no saraksta par vienkāršo vēstuļu nodošanu pastam nevar redzēt adresātus. Un, otrkārt, jau pēc šīs pretenzijas sastādīšanas prasītāja izvēlējās vērsties pret automašīnas tiesīgo lietotāju /pers. F/, no kura ar tiesas spriedumu tika piedzīts gan pamatparāds, gan nokavējuma procenti, gan noteiktas tiesības no viņa saņemt procentus no parāda līdz sprieduma izpildei. Tas nozīmē, ka atbildētājam nebija pienākums atlīdzināt zaudējumus līdz brīdim, kamēr netiek konstatēts, ka no /pers. F/ nav iespējams saņemt zaudējumus regresa kārtībā. Attiecīgi atbildētājam nevarēja iestāties nokavējums un pienākums maksāt prasībā norādītos nokavējuma procentus.

Tādējādi prasība daļā par nokavējuma procentu piedziņu par prasības pieteikumā norādīto laika periodu ir pilnībā noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no neatmaksātās pamatparāda summas 1149,63 EUR, sākot ar sprieduma spēkā stāšanās dienu līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētāja prasītāja labā piedzenami samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli prasības apmierinātajai daļai.

Kopējā prasības summa ir 1259,75 EUR, kas apmierināta par 91 % (1149,63 EUR). Samaksātie tiesas izdevumi ir valsts nodeva par prasību 188,96 EUR, valsts nodeva par apelācijas sūdzību 188,96 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 EUR, kopā tiesas izdevumi 381,22 EUR, no kuriem piedzenami 346,91 EUR (91%).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 432., 440.^{11} un 440.^{12}pantu, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

biedrības "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, biedrības "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", reģistrācijas Nr.40008084453, labā zaudējumus 1149,63 EUR un tiesas izdevumus 346,91 EUR, kopā 1496,54 EUR (viens tūkstotis četri simti deviņdesmit seši *euro* un 54 centi).

Noteikt biedrības "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" tiesības saņemt no /pers. D/ likumiskos 6% gadā no neatmaksātās pamatparāda summas 1149,63 EUR, sākot ar sprieduma spēkā stāšanās dienu līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Noraidīt biedrības "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" prasību pret /pers. D/ par likumisko nokavējuma procentu 110,12 EUR par

laiku no 2010.gada 18.janvāra līdz 2019.gada 3.jūlijam piedziņu.

Piedzītā summa iemaksājama biedrības "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" AS Swedbank kontā Nr.LV65HABA0551022538931.

Noteikt /pers. D/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā 2020.gada 7.aprīlī.

Tiesnese V.Lohova

Tiesnese A.Šilova

Tiesnesis I.Stivriņš